

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est detestabilis testificationis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Sermo de passione dñi De

eos contra nos digitis prouocemus.

fecit h dñs: q̄ cum nō solū alterā maxillāz itēz p̄cussuro: sed totū corpus figēdū p̄ce/buit in crucis ligno.

Secūda est ignominia in

excusabilis p̄cussio. Cū em̄ hec dixisset dñs: vñ assistens mistroz dedit alapā iē/su. Hic rñdes pontifici: Aug. de cōcor. euāg. Hic sane ostēdit q̄ annas pontifex erat. nōdū em̄ erat missus ad caiphā cum hoc diceret. Et hos duos annā z caiphā pōntifices cōmemorat etiā Lucas in initio euāgelij sui. Hec Aug. Alcuin. Hic im/plet p̄phetia: Dedi maxillā meā p̄cutiētibus. Chrys. Q̄ nefaria p̄cussio. q̄d hac alapa stulti? aut indecenti? Huic aut̄ sūt similes adulatorēs: q̄ vt dñs suis cōpla/ceant/multa mala p̄ deum faciūt. Esay. Quis tu vt timeas ab hoīe mortali z a fi/litio hoīs q̄ q̄i senū ita arefcer: z oblitus es dñi creatoris tui. Dñs aut̄ sic iniuste p̄cus/sus cū māfuetudine rñdit. Si male locut/sum: testimoniū p̄hibe de malo. si aut̄ bñ: q̄d me cedis. Q̄ aduēda patiētia man/ifestet sustines in tempō q̄d ita dure punis in seruo. Alapā em̄ sibi datā patiēter por/tauit. datā p̄o aplo thome ita dure puni/uit. q̄ capis manū serui qui thomā p̄cusse rat in mēdij aule apporauit. Percussus igit̄ dulcissim⁹ iesus ictu graui: manu su/ribunda/adeo vt fm̄ q̄sda dentes oris ei/ mouerent/ z o sanguinem expueret: nihil tñ p̄tumeliose locut⁹ est: sed tm̄ innocētiaz suā defendit dicēs. Si male locut⁹ suz zc. Aug. Quid ista rñsione ycri: māfueti/ustus: qui em̄ accepit asp̄nā nunq̄ veller̄ eū q̄ p̄cusit aut celesti ignē p̄sumi: aut ter/ra debiscere sorberi: aut corruptū demonio volutari: aut etiāsi alta hmoi q̄libet pena vel grauiori puniri. quid hāz p̄ potentiaz subleuo potuisset p̄ que fact⁹ est mūdus: nisi patiētia nos docere maluisset. vñ/ct̄ mūdus. Hec ille. Sed forte dices. Nū/ q̄d nō fecit dñs p̄ illud q̄d docuit Dat. y/ Si q̄s te p̄cusserit in vnā maxillā: p̄be ei/ z alā: Rñsio. Illud nō docuit tanq̄ p̄ce/ptū absolute: s̄ maḡ fm̄ p̄pationē animi: vt ait Aug. qz hō debet habere animū pa/ratū ad hoc faciēdū vbi videret hoc expe/dire ad honore dei z utilitatem ecclie: als̄ aut̄ nō: imo expedit aliq̄n inturiantib⁹ re/spondere ad ipoz z alioz instructionē: sic

Tertia est ignominia dete

stabilis restitutiōis: q̄ facta est in domo caiphe. Annas em̄ nō inueniēs aliq̄d in eo misit eū ligatus ad caiphā. In cui⁹ domo scribe z pharisa z seniores cōuenerant ad examinādū eū: z tractādū de ei⁹ conde/mnationē z morte. Et cū falsum testimoni/um q̄rerēt (vex em̄ inuenire nō poterant) nō tm̄ inueniūt eū multi falsi testes accē/sissent. Dige. Falsū em̄ testimoniū tūc lo/cū hz q̄n cū colore aliq̄ p̄ferf: sed nec color inueniebat qui possz p̄ iēsum adiuuare mē/dacia Hec ille. Refert Nicodem⁹ in euāgelio suo q̄ cū multi surrexissent: aliq̄s eo/rū dicebat. Ego vidi eū mirabilia faciēte. Alter asserēbat. Et ego audiui eū verba firat⁹ p̄dicantē z silia. Pleriq̄ locuti sunt spūit̄ mouēte linguas eoz p̄ suā volūta/tē. Nouissime aut̄ venerūt duo falsi testes vltētes. Hic dr: Possum destruere tēpluz dei manufactū: z post triduiū aliud nō ma/nufactū reedificare. Per hoc aut̄ volebat p̄bare q̄ diuinā potentiaz sibi vsurparet. Iesus aut̄ tacebat: qz sp̄te mentiebantur. Nō em̄ dixerat de tēplo salomonis: sed de tēplo corporis sui: vt hz Jo. ij. Neq̄ dixerat: possum soluere. sed: soluere q̄d dicebat nō p̄cipiēdo: sed p̄dicēdo q̄d eēt facturi. q. d. Vos soluēz. z ego suscitabo. Aug. aut̄ de q̄ apra mēdacia nō sunt rñsione digna. Q̄ q̄d detestabilia sunt falsa testimonia z fal/sa mēdacia. Irido. Testis falsidic⁹ trib⁹ p̄sonis est obnoxt⁹. Prīmū deo quē p̄cie/rando p̄tēnt z in testimoniū falsitatis ass/sumit q̄n volēs deū participē fieri sue fal/sitatis. Secūdo iudici quē mentiēdo fallit. Postremo innocenti quē falso testimoniū ledit: vñz extra de cri. fal. li. v. Falsidic⁹. Vidēs aut̄ caiphas q̄ iesus tacebat z ad/ducta testimonia nō sufficere ad ei⁹ conde/mnationē: ex impatiētia sur gēs de solio: vt fm̄ Hieron. vesania mentis motu cor/poris demonstraret: ait. Nihil rñdes ad ea q̄ isti aduersum te testificant: Beda. Ad responsum puocat: vt ex occasiōe sermōis locū accusandi inueniat. Hec ille. Iesus au/tē itēz nihil respōdit. iuxta illud Esa. lxxj.

ignominiosa reprobatioe Fo. xxx

Quasi agn^o coram tōdente se sic obmutet
fret z nō apert os suū. Et ps. fact^o sum sic
hō nō audiens: z nō habens in ore suo re/
dargutiōes. Aug. Ubi nō rñdebat: nō sic
re^o lue dolosus: sed sic ovis silebat. Ubi
rñdebat: sic pastor docebat. Hec ille. In h^o
aut q^o dñs tacebat: Pūmo ostēdebat suā
miserā: ne falsi testes amplē peccarent
si in malicia p durarēt. Secōdo suā sapiētā:
qz scēbat vt dē Hierony. qz qēqd rñdisset
traxissent in calūniā z nihil p fuisse respō/
sio. Tertio suā patientiā: vt sic daret exem/
plū z tenēdi calūnantū voces: z pot^o pa/
tientē ferre q̄ iunlitē defedere. vt dē Aug.

Quarta est ignominia vi-
tupabilis cōdenatiōis. qz seniores plebis
et pncipes sacerdotū z scribe vt occasiōe
pdenandi eū haberēt/interrogauerunt il/
lū dicetes. Si tu es ch̄s: dic nob: Beda
Nō p̄tate desiderabāt: sed calūniā ppara/
bant. Si qdē ch̄m hōiem tm̄m de stirpe
dauid venturū sperātes: hoc ab eo q̄rebāt
vt si diceret Ego sum ch̄s: calūnarent q̄
sibi arrogaret regiā p̄tatez. Hec ille. Pūm
ceps autē sacerdotū magis ac mag^o furēs
adiurauit eū dicens. Adiuuro te p deū vt
uum vt dicas nobis si tu es ch̄s fili^o dei
sz fili^o naturalis. Dicit illi iesus. Tu di/
xisti. Et ait. Si dixerō vobis nō credetis
mibi. si autē interrogauerō nō respōdebit^o
neqz dimittet^o. Verūtū dico vob. Amo/
do videbit^o si. hois sedentē a dex^o x̄tu. dī
z venientē in nubib^o celi. Theophil^o. q. d.
nō est vob decetero ip̄s sermonū z doctri/
ne sed deinceps iudicij tps erit: eū videbi/
tis me filiū hois sedentē a dextr^o dei. Hec
ille. Erit^o. Lū de deo sessio dī atqz th̄o/
nus/ regā z vniuersis pncipans dignitas
designat. Hec ille. Theophilus. Hoc tgi/
tur audietes timere debebant: sed illi post
hec p̄ba mag^o insaniūt. Vñ sequit^o Dicit
autē oēs. Tu q̄ es fili^o dei: Qui autē. Vos
dicat^o qz ego sum. Rñdit q̄ veritatē vt in/
excusabiles essent. Et q̄uis sciret nō pro/
desse dicendo se filiū dei: tñ adiuurat^o mōdt
ppter reuerentiā diuini nois inuocati: vās
exemplū tenēdi iuramētā licitā. Tūc q̄ p̄n/
ceps sacerdotū in furore mag^o insaniēs sci/
dūt vestimenta sua di. Blasphemauit: qd
adhuc egemus testib^o. Ecce nūc audistis

blasphemā de ore ei^o. O miser caipha tu
ipse blasphemās nō ch̄s: q̄ qd dei est deo
nō attribuis: sed filiū dei purā creaturam
credis. Hiero. Pōtēficē quē de solio sacer/
dotali furor excusserat: eadē rabies ad sc̄i/
dendas vestes puocat. Cōsuetudis em̄ iū/
daice ē qz qñ aliqd blasphemū z qñ dō/
um audierint: scindāt vestimēta sua. Hec
ille. Ch̄ys. Hoc fecit vt accusatiōem red/
deret grauiorē. et qd p̄bis dicebat: factis
extolleret. Hec ille. Lū autē dixisset. Ecce
nūc audist^o blasphemā: adiecit. Quid vo/
bis videt^o. At illi rñdentes oēs dixerunt.
Reus est mort^o. Nā fm legē Leuit. xxiij
blasphemātes erāt rei mort^o: z lapidaban/
tur. Beda. Sentētia sua se pdenāt q̄ eum
morti adiudicāt quē z oris z opis sui testi/
monio deū esse cognoscere p̄t. Et Ouge.
Quātū putas fuit erroris ip̄am pncipalē
oim vitā ream mort^o p̄nūciare: z p̄ cātoz
resurgētū testimonia n̄ respicere fore vite
de q̄ in oēs viuētes vita fluebat. Hec ille

Quinta est ignominia mi-
serabilis negatiōis: quōd vitz Petrus cum
ter negauit. Sicut em̄ tā diximus cū dñs
duer^o est in domū pōtēficis: petr^o secutus
est alōge: z qdā alt^o discipulus vsqz i atrē
um pncipis sacerdotū. Et qz ille alt^o disci/
pulus nō^o erat pōtēficis: iō pmissus est in/
trare. Lū autē sue noticie poterat eē: qz for/
te missus a p̄e suo pisces ad domū pōtēfi/
cis ferebat: vt forte qz aliqs de cognatiōe
sua ibi seruiebat. Et dixit ille alt^o discipu/
lus ostiare. z introduxit Petrū. Quē cū
vidisset ancilla o Maria dixit. Nunqd z tu
ex discipul^o es hois ist^o. Dicit ille. Nō
nō noui illū nō scio qd dicas. Ch̄ysost.
Quid dic^o petre: Nōne p̄us dixist^o Esti
optuerit memori tecū nō te negabo. n̄ erat
miles q̄ te intro gauerat sed ostiaria vltis
Hec ille. Erat autē petr^o iā corp^o frigiditate
infidelitatis z cū alijs se calefaciebat exteri^o
cui ver^o ignis extigebat interi^o. Ipe igif
timēs inf̄ iudeos diu stare/ voluit exire. et
dū exiret/ aniaduertit eū alia ancilla q̄ dic
ministris. Et hic cū iesu erat. Accesserūt
autē z dixerunt petro. Vere ztu ex illis es
Nam et loquela tua manifestum te facit.
Hoc dici potest cui libet vtenti prauis et
turpib^o colloquijs qz turpis loquela tur^o